

ЕКЗИСТЕНЦІАЛЬНІ ПРАКТИКИ ПСИХОЛОГІЧНОГО СУПРОВОДУ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ПСИХОЛОГІВ

Сучасна система освіти ставить за мету якісне навчання студентів та випуск професіоналів з необхідним набором знань, умінь та навичок. Теоретично, суспільство повинно отримувати кваліфікованих, впевнених в собі професіоналів, які якісно заповнюють собою сфери діяльності, які вони обрали. Проте, на практиці, суспільство отримує лише декілька перспективних спеціалістів з одного випуску, які на основі вдалого збігу обставин, можуть стати провідними в обраній галузі. Інші випускники займають посередні позиції.

Проблема в тому, що система освіти працює як конвеєр спеціалістів, та не приділяє належної уваги формуванню особистості професіонала. Звичайно, існує індивідуальний підхід до студентів, проте він носить поверховий характер та не передбачає справжнього поглиблення в світ особистості. Якщо говорити про студентів, які вирішили пов'язати своє життя з психологією, то питання змістовного розвитку особистості постає особливо гостро. Професія психолога вимагає від індивіда більшого, ніж просто знань теоретичного матеріалу та вмінь використовувати його на практиці. Для того, щоб не бути просто «одним з багатьох», недостатньо лише опанувати теоріями та по можливості пропустити їх крізь себе. Насправді потрібно вийти за рамки буденного бачення речей та посправжньому поглибитися у власне Я.

Усвідомлення того, що не постає актуальним у повсякденному житті, може значною мірою вплинути на розвиток особистості, розкрити потенціал та грані, що здавалися невідомими. Торкнемося одного з найбільш фундаментальних аспектів життя особистості. В основному, люди воліють не замислюватися про кінець життя, свого чи загалом як такого. Думки про смерть виникають лише при безпосередньому зіткненні з нею та носять негативний характер. Проте, робота з екзистенціальною проблематикою дозволяє людині докорінно розширити границі свого сприйняття. Переосмислити значимість багатьох речей, відкинути те, що насправді не потрібно, не актуально, не бажано, а є нав'язаним ззовні. Здорові відносини з явищем смерті розкривають потенціал, дають усвідомлення власних можливостей, індивідуальної свободи та відповідальності. Кожен індивід вільний робити те, що хоче, кожен несе відповідальність за свої вчинки та їх наслідки. Усвідомлення даних аспектів знижує дію захисних механізмів, почуття провини, страху, робить індивіда стійким до маніпуляцій з боку інших. І це тільки верхівка айсбергу. На наш погляд, послідовне використання екзистенціальних практик у системі підготовки психологів відкриває можливості, які варті цих зусиль. До вирішення даного питання слід підходити не просто з точки зору психології, необхідно розглядати ситуацію більш широко. Студент, який сам себе створює, який пізнає свою сутність, ніколи не стане посередністю.

Науковий керівник: Петренко О.В., к. психол. н., доцент